

Γιά νά ἀγαπήσουμε τόν Κύριο

Ἐσένα θά ἀγαπήσω, Κύριε ὁ Θεός μου. Θά ἀγαπήσω Ἐσένα, τήν ἀνέκφραστη χαρά τῆς ψυχῆς μου. Καί ὀλόκληρη ἡ ζωή μου, ἡ ὁποία καταναλώθηκε προηγουμένως στήν ἀπώλεια καί τήν ἀθλιότητα τῆς ἁμαρτίας καί ἀναστήθηκε τώρα μέ τήν ἐπέμβαση τῆς δικῆς σου φιλανθρωπίας, θά ζεῖ πλέον ὄχι γιά τόν ἑαυτό μου, ἀλλά γιά Σένα. Θεέ μου εὐσπλαγχνε καί πολυέλεε, τό ὄνομά σου θά μείνει σ' ὅσους Σέ ἀγαποῦν, σέ ἀναρίθμητες γενεές γενεῶν. Γι' αὐτό παρήγγειλες μέ τόν νόμο σου, Κύριε ὁ Θεός μου, νά Σέ ἀγαπῶ μέ ὅλη μου τήν καρδιά, μέ ὅλη τήν ἰσχύ μου καί τίς δυνάμεις μου, τίς σωματικές καί τίς ψυχικές, καί μέ τούς κρυφούς μου διαλογισμούς καί πόθους· σ' ὅλες τίς ὥρες καί στίς αἰφνίδιες περιστάσεις, ὅταν ἀπολαμβάνω τά ἀγαθὰ τοῦ ἐλέους σου. Διότι πρό πολλοῦ θά εἶχα καθεῖ, ἐάν διαρκῶς δέν μέ ὑποβάσταζες. Πρό πολλοῦ θά εἶχα πεθάνει μέσα στήν ἁμαρτία, ἐάν Σὺ δέν μέ ζωοποιοῦσες συνεχῶς

καί δέν μέ συγκρατοῦσες σέ κάθε αἰφνίδιο πειρασμό, παρέχοντάς μου, ὅπου κι ἄν βρεθῶ, τίς μεγάλες εὐεργεσίες σου. Ὅπως δέν ὑπάρχει σ' ὅλη μου τή ζωή καμιά ὥρα ἢ στιγμή πού νά μή χρησιμοποιοῦ καί ἀπολαμβάνω τά δῶρα σου, ἔτσι σέ κάθε στιγμή τοῦ χρόνου δέν εἶναι δίκαιο νά μὴν ἔχω Ἐσένα μπροστά στά μάτια μου καί νά μή Σέ ἐνθυμοῦμαι. Δέν εἶναι δίκαιο νά μή Σέ ἀγαπῶ μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς μου. Ἀλλ' οὔτε τοῦτο μπορῶ νά τό κατορθώσω, ἐάν δέν μοῦ τό δώσεις Σύ, Κύριε. Διότι ἀπό Σένα προέρχεται κάθε δόση ἀγαθῆ καί κάθε δώρημα τέλειο. Κάθε ἀγαθό κατεβαίνει ἀπό Σένα, τόν Πατέρα τῶν φώτων, τῆς ἀλήθειας καί τῆς ζωῆς, ἀπό Σένα πού εἶσαι ἀμετάβλητος καί ἀπαράλλακτος, πού εἶσαι πάντοτε φιλόανθρωπος καί ἐλεήμων καί πηγὴ ἀγαθῶν. Διότι τό νά Σέ ἀγαπᾶ κάποιος δέν εἶναι κατόρθωμα ἐκείνου πού ἀγωνίζεται καί προσπαθεῖ, ἀλλά εἶναι δῶρο δικό σου, τοῦ ἐλεήμονα Θεοῦ. Ναί, δικό σου δῶρο εἶναι, Κύριε, αὐτό, διότι δικό σου εἶναι κάθε ἀγαθό. Παραγγέλλεις σέ

μᾶς νά Σέ ἀγαπᾶμε. Χάρισέ μας λοιπόν τήν
ἀγάπη αὐτή, τήν ὁποία νομοθετεῖς, καί
πρόσταξε ὅτιδῆποτε θέλεις ἀπό μᾶς.
᾽Αμήν.

(Ἱεροῦ Αὐγουστίνου)